

Eroare de tip II

Eroarea de tipul II apare in cadrul testarilor ipotezelor statistice cand ipoteza de nul este incorect acceptata. Erorile de tipul II sunt cunoscute ca si ' fals negative '; ele reprezinta esecul de a detecta un efect pozitiv atunci cand un astfel de efect exista.

Erorile de tipul II pot determina pierderea unor date potential pretioase. Cum niciun efect pozitiv nu este detectat, cercetarea poate fi oprita. Cercetarea ar fi avut utilitate, dar cum continuarea studiilor nu are loc, niciun rau nu este facut pacientilor.

Erorile de tipul II nu pot fi complet evitate, dar cercetatorii trebuie sa decida cu privire la un nivel acceptabil de risc in proiectarea studiilor clinice. Pentru a reduce riscul de erori de tipul II la un nivel acceptabil, marimea puterii sau a esantionului (numarul de participanti intr-un studiu) poate fi marita.